



## TOTS / TOTHOM

Sovint, el terme *tots* referit a un grup de persones es pot substituir per *tothom*. Atès que *tothom* no té flexió de gènere, la substitució és especialment recomanable quan, en llenguatge inclusiu, es vol evitar el desdoblament «tots i totes».

~ Dijous a les sis de la tarda, tots i totes a la plaça de la Vila per a demanar un nou institut de secundària.

✓ Dijous a les sis de la tarda, tothom a la plaça de la Vila per a demanar un nou institut de secundària.

Tanmateix, cal tenir en compte que entre *tots* i *tothom* hi ha algunes diferències semàntiques i sintàctiques que, en alguns casos, en dificulten o impedeixen la substitució. La principal és que *tots* es refereix generalment a un col·lectiu conegut o identificat d'antuvi, mentre que *tothom* té un significat més global.

✓ La llei és igual per a tots. [= tots els ciutadans]

✓ La llei és igual per a tothom.

Una altra diferència és que *tots*, com a subjecte d'una oració, es pot emprar indistintament amb les tres persones del verb, mentre que *tothom* requereix sempre la tercera persona del singular.

✓ Quan es demanen responsabilitats, tots ens fem el distret.

✓ Quan es demanen responsabilitats, tothom es fa el distret.

Amb el mateix significat de *tots* i *tothom*, es pot dir «tota la gent», però no és recomanable l'ús de «tot el món» referit a persones.